

ปัญหาการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทน ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562¹

ธนัญญ์ นพรัตน์²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ความหมาย ประวัติความเป็นมา แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทน ตลอดจน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนนั้น ทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบว่า พลังงาน ถือเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันของมนุษย์ซึ่งนับวันจะยิ่งหมดไปและสิ้นไป เพราะเนื่องจาก เมื่อโลกมีประชากรเพิ่มมากขึ้น การบริโภคจำเป็นใช้สอยก็จะเพิ่มมากยิ่งขึ้นไปด้วย ก็จะต้องมีเรื่องของการใช้ น้ำ การใช้ไฟฟ้า เข้ามาเกี่ยวข้อง อันถือว่าเป็นพลังงานอย่างหนึ่ง เมื่อเศรษฐกิจและสังคมมีการพัฒนาขยายตัวมากเท่าไร การใช้พลังงานก็จะเพิ่มมากยิ่งขึ้นเท่านั้น แต่ในทางกลับกัน พลังงานที่มีอยู่ในโลกกลับมีปริมาณที่จำกัด แม้ว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่พลังงานในโลกกลับเหลือลดน้อยถอยลงไปทุกที หลังจากที่มิวิฤตการณ์ที่มีการลดการผลิตน้ำมันและส่งออกน้ำมัน ทุกประเทศได้เริ่มหันมาให้ความสนใจการใช้พลังงานทดแทน หรือพลังงานหมุนเวียนมากยิ่งขึ้น โดยปัจจุบัน พลังงานทดแทนได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในครัวเรือน อุตสาหกรรม หรือธุรกิจต่าง ๆ เช่น การผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Cell) หรือ กังหันลม เพื่อที่จะนำมาใช้ในบ้านเรือน โรงงาน หรือการผลิตกระแสไฟฟ้า เพื่อจำหน่ายให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า พลังงานถือเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งที่สามารถถือครองและนำมาใช้เพื่อหาประโยชน์ได้

ในขณะเดียวกันเมื่อเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตมากขึ้นสิ่งที่มีการพัฒนาการอยู่เรื่อยมาก็คือเรื่องของภาษี ซึ่งภาษีที่มีการบังคับจัดเก็บจากประชาชนโดยหลักแล้ว ได้แก่ ภาษีเงินได้ ภาษีการบริโภค และภาษีทรัพย์สิน โดยภาษีที่หลีกเลี่ยงได้ยากที่สุดคือภาษีทรัพย์สิน เพราะเป็นภาษีที่มุ่งจัดเก็บจากการถือครองทรัพย์สิน ปัจจุบันได้มีการใช้บังคับกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 แทนภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่เดิม เพราะเนื่องจากระบบภาษีทรัพย์สินของไทยมีการใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้เกิดความลำสมัย ไม่ทันต่อยุคสมัยของสังคมและเศรษฐกิจที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยให้อำนาจการจัดเก็บภาษีเป็นอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ตาม แต่ก็เห็นได้ว่า พระราชบัญญัติ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่องปัญหาการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร. รติชัย รถทอง และคณะกรรมการสอบคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สลิล ลีพิทุร

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ที่มีการจัดเก็บภาษีจากทรัพย์สินประเภทที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างนั้น ยังมีปัญหาข้อกฎหมายอยู่หลายประการที่บัญญัติไว้ไม่ชัดเจน และไม่ครอบคลุมถึงทรัพย์สินพลังงานทดแทน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ปัญหาประการแรก ปัญหาการตีความการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนตามพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ในส่วนของบทนิยาม “สิ่งปลูกสร้าง” มาตรา 5 คำว่า “สิ่งปลูกสร้าง” อย่างอื่นที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้นั้น หมายความว่ารวมถึง สิ่งปลูกสร้างที่เป็นทรัพย์สินพลังงาน ทดแทน ไม่ว่าจะเป็นเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม ด้วยหรือไม่ ซึ่งหากพิจารณาโดยนำ หลักการตีความกฎหมายโดยเคร่งครัด เมื่อกฎหมายไม่ได้มีการบัญญัติความหมายไว้โดยเฉพาะแล้วจึงต้อง อาศัยหลักการตีความตามความหมายทั่วไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าสิ่งปลูกสร้างที่เป็นเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม แม้จะไม่สามารถเข้าอยู่อาศัยได้ แต่ก็สามารถที่จะใช้สอยหรือนำมาใช้เพื่อหาประโยชน์ได้ ดังนั้น สิ่งปลูกสร้างที่เป็นเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม เมื่อไม่ได้มีกฎหมายบัญญัติยกเว้นว่า เป็นทรัพย์สินที่ไม่ต้องเสียภาษี ดังนั้น จึงถือได้ว่าเป็นสิ่งปลูกสร้าง ตามมาตรา 5 ที่อยู่ในบังคับที่จะต้องเสีย ภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562

การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงาน โดยมีการอธิบายว่า เซลล์ แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม ไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูก สร้าง พ.ศ.2562 นั้น ย่อมก่อให้เกิดปัญหาที่ต้องพิจารณาด้วยกัน 4 ประการ คือ

1.การจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานของท้องถิ่นนั้นขัดกับหลักกฎหมายพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 หรือไม่ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานของท้องถิ่นเป็นการ กระทำที่ขัดกับหลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เพราะใน พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไม่ได้มีการบัญญัติยกเว้นภาษีสำหรับ สิ่งปลูกสร้างที่เป็นเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลมเอาไว้และตามบทนิยามในมาตรา 5 คำว่า “สิ่งปลูกสร้าง” ได้มีความหมายรวมถึง เซลล์ แสงอาทิตย์ (solar cell) กับกังหันลม ด้วย ดังนั้นจึงถือได้ว่าเป็นสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษี การ ที่ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับตีความว่าเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีจึงเป็นการ ตีความที่ขัดกับบทบัญญัติของกฎหมาย

2 การจัดทำคู่มือดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บ ภาษีที่เกี่ยวข้อง ทรัพย์สินพลังงานทดแทน หรือไม่ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า กรณีดังกล่าวอาจทำให้เจ้าหน้าที่ ท้องถิ่นในแต่ละท้องที่เกิดความสับสนในการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายได้ ว่าจะต้องบังคับจัดเก็บภาษี จากสิ่งปลูกสร้างที่เป็นเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม หรือไม่ เพราะในตัวพระราชบัญญัติภาษี ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 สามารถตีความได้ว่าเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ต้องจัดเก็บภาษี และ ไม่ได้มี

กฎหมายยกเว้นไว้เป็นการเฉพาะ ส่วนในคู่มือการปฏิบัติงานกลับบอกว่า เป็นทรัพย์สินที่ไม่ต้องจัดเก็บภาษี จึงทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานได้

3. คู่มือดังกล่าวเมื่อมีการเผยแพร่ให้กับประชาชน อาจทำให้ประชาชนเกิดความสับสนว่าแท้จริงแล้ว ทรัพย์สินพลังงานทดแทน ไม่ว่าจะเป็น เซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม จะถือเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี หรือจะต้องเสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ซึ่งจากการศึกษาพบว่า กรณีดังกล่าว อาจทำให้กับประชาชนเกิดความสับสนได้ เพราะคู่มือกับบทบัญญัติกฎหมายไม่มีความสอดคล้องกัน ถึงแม้ประชาชนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามด้วยกฎหมายก็ตาม แต่ก็เห็นได้ว่าบทบัญญัติกฎหมายบางครั้งก็จะต้องอาศัยหลักการตีความ ต้องพิจารณาบทบัญญัติในเรื่องของการยกเว้นภาษีด้วย ซึ่งประชาชนบางกลุ่มไม่ได้มีความรู้ความเข้าใจถึงกฎหมายอย่างลึกซึ้ง ประชาชนอาจจะอาศัยคู่มือที่ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำออกมานั้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในศึกษา และปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อให้ตนสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ก็อาจก่อให้เกิดความสับสนได้

4. ทรัพย์สินพลังงานทดแทน เซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) กังหันลมควรจะได้รับยกเว้นภาษี หรือควรจะต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ซึ่งจากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 มีการจัดเก็บภาษีจากการใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รวมถึงที่ดินและสิ่งปลูกสร้างต่อเนื่องที่ใช้สำหรับเกษตรกรรมด้วย ชาวไร่ ชาวนา ที่ทำนาปลูกข้าว ซึ่งถือเป็นอาชีพหลักของประเทศไทย และเป็นอาชีพที่มีความสำคัญของประเทศเป็นอย่างมาก ยังคงต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 แต่ในทางกลับกัน การทำธุรกิจพลังงานทดแทน หากพิจารณาตามคู่มือของท้องถิ่นแล้ว กลับเสียภาษีแค่ในส่วนของที่ดิน ส่วนตัวสิ่งปลูกสร้างที่เป็นเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) และกังหันลมนั้น ท้องถิ่นตีความว่าไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี กรณีดังกล่าว จึงก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการเสียภาษีขึ้นระหว่างผู้เสียภาษี และขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 มาตรา 27 ที่ว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่เท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เช่น สถานะของบุคคล จะกระทำมิได้ ดังนั้น ทรัพย์สินพลังงานทดแทน ไม่ว่าจะเป็นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เกี่ยวกับเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) และกังหันลม จึงควรอยู่ในบังคับที่จะต้องเสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ด้วย

ปัญหาประการที่สอง ปัญหาการกำหนดอัตราภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนควรจัดเก็บในอัตราเท่าใด นั้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ถึงแม้การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมจะมีอัตราภาษีที่สูงกว่าการเกษตรก็ตาม แต่การกำหนดอัตราภาษี ตามมาตรา 37 พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 สำหรับธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมนั้น ยังมีความไม่เหมาะสม เพราะอุตสาหกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท เช่น ธุรกิจอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานธรรมชาติ หรือพลังงานทดแทน ประเภทพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) ไม่ว่าจะเป็น การใช้เซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า

นั้น ถือได้ว่าเป็นพลังงานหมุนเวียนที่เป็นพลังงานสะอาด และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานเชื้อเพลิง หรืออุตสาหกรรมแบบปกติทั่วไป การที่กฎหมายกำหนดให้การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมแต่ละประเภทเสียภาษีในอัตราที่เท่ากัน คือ อัตราภาษีไม่เกินร้อยละหนึ่งจุดสอง (0.2%) ของฐานภาษี จึงเห็นว่า มีความไม่เหมาะสม

ปัญหาประการที่สาม ปัญหาการยกเว้นการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนในบางกรณี ซึ่งจากการศึกษาพบว่า กรณีที่มีการนำสิ่งปลูกสร้างพลังงานทดแทน ไม่ว่าจะเป็นเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) และกังหันลมมาใช้ประโยชน์เอง หรือการนำมาใช้ในครัวเรือน ที่ไม่ใช่มีลักษณะเป็นการหาประโยชน์ในเชิงธุรกิจการพาณิชย์ นั้น ก็เห็นควรที่ท้องถิ่นจะบัญญัติกฎหมายเพื่อยกเว้นภาษีแก่กรณีดังกล่าว เพราะเนื่องจากไม่ได้มีการนำพลังงานทดแทนไปใช้หาประโยชน์เพิ่ม นอกจากนั้น ยังเปรียบเสมือนเป็นการส่งเสริมให้มีการหันมาใช้พลังงานที่ดี ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย แต่ท้องถิ่นควรที่จะมุ่งจัดเก็บภาษีจากโรงงานอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนที่มีการนำพลังงานไปใช้ในลักษณะที่เป็นการหาประโยชน์ในเชิงธุรกิจการพาณิชย์ เช่นการผลิตไฟฟ้าจากการใช้เซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม เพื่อขายให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นต้น

ปัญหาประการที่สี่ ปัญหาการให้สิทธิประโยชน์แก่ทรัพย์สินพลังงานทดแทน ควรที่จะมีการให้สิทธิประโยชน์แก่ธุรกิจพลังงานทดแทนหรือไม่ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2563 มาตรา 3 ให้ลดภาษีในอัตราร้อยละห้าสิบของจำนวนภาษีที่จะต้องเสียสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง (3) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งของโรงผลิตไฟฟ้า และโรงผลิตไฟฟ้า ทั้งนี้ให้รวมถึงที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่ใช้ประโยชน์เกี่ยวเนื่องกับการผลิตไฟฟ้า ดังนั้นจึงเปรียบเสมือนเป็นกรณีที่รัฐได้ให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้เสียภาษีแล้ว

จากการศึกษาปัญหาการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ คือ

1. ปัญหาการตีความการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า “สิ่งปลูกสร้าง” ตามมาตรา 5 พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 สำหรับกรณีของ เซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) และกังหันลม ถือได้ว่าเป็นสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษี สำหรับสิ่งปลูกสร้าง ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562

1.1.การจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานของท้องถิ่นนั้นขัดกับหลักกฎหมายพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 นั้น ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ท้องถิ่นจะต้องยึดตัวบทกฎหมายเป็นสำคัญเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีจากสิ่งปลูกสร้างเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) กับกังหันลม ทั้งจะต้องจัดทำแก้ไขคู่มือในการปฏิบัติงานดังกล่าวให้มีความสอดคล้องกับหลักกฎหมายด้วย

1.2 การจัดทำคู่มือดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องกับ ทรัพย์สินพลังงานทดแทน นั้น ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า เจ้าหน้าที่ ควรจะยึดหลักกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่เป็นสำคัญ กล่าวคือ จะต้องทำการจัดเก็บภาษี สิ่งปลูกสร้างที่เป็นเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) กับกังหันลม ให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมาย ส่วนคู่มือเป็นเพียงส่วนประกอบที่ใช้อธิบายเพื่อเสริมความเข้าใจ และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องเท่านั้น

1.3 คู่มือดังกล่าวเมื่อมีการเผยแพร่ให้กับประชาชน อาจทำให้ประชาชนเกิดความสับสนว่า แท้จริงแล้ว ทรัพย์สินพลังงานทดแทน ไม่ว่าจะเป็น เซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) หรือกังหันลม จะถือเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี หรือจะต้องเสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 นั้นผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ต้องแก้ไขคู่มือให้ถูกต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย และมีความเห็นว่าควรมีการแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ในส่วนของบทนิยามคำว่า “สิ่งปลูกสร้าง” ตามมาตรา 5 ใหม่ โดยแก้ไขให้เพิ่มเติมคำว่า “เว้นแต่จะมีบทบัญญัติยกเว้นไว้ตามกฎหมายหรือโดยกฎกระทรวง”

ซึ่งจากเดิมกฎหมายบัญญัติว่า “สิ่งปลูกสร้าง” หมายความว่า โรงเรือน อาคาร ดึก หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้ หรือที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้า หรือประกอบอุตสาหกรรม หรือพาณิชย์กรรม และให้หมายความรวมถึงห้องชุด หรือแพที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยได้หรือที่มีไว้เพื่อหาผลประโยชน์ด้วย

โดยให้แก้ไขเพิ่มเติมใหม่จะเป็นข้อความว่า “สิ่งปลูกสร้าง” หมายความว่า โรงเรือน อาคาร ดึก หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้ หรือที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้า หรือประกอบอุตสาหกรรม หรือพาณิชย์กรรม และให้หมายความรวมถึงห้องชุด หรือแพที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยได้หรือที่มีไว้เพื่อหาผลประโยชน์ด้วย เว้นแต่จะมีบทบัญญัติยกเว้นไว้ตามกฎหมายหรือโดยกฎกระทรวง

สาเหตุเหตุที่ต้องมีการแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมเนื่องจากว่า เป็นการยืนยัน หลักการยกเว้นภาษีตามกฎหมายอีกชั้นหนึ่งว่า หากไม่มีกฎหมายบัญญัติยกเว้นให้กับสิ่งปลูกสร้างไว้เป็นการเฉพาะแล้ว กล่าวคือ ไม่ได้มีการยกเว้นสิ่งปลูกสร้างเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) และกังหันลม ในมาตรา 8 หรือในกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ก็ถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีนั่นเอง จะทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจในหลักกฎหมายมากยิ่งขึ้น เพราะจะต้องไปพิจารณาเพิ่มเติมว่าสิ่งปลูกสร้างในแต่ละกรณีนั้น มีกฎหมายยกเว้นการจัดเก็บภาษีไว้หรือไม่ หากไม่มีการยกเว้นเอาไว้ ก็ถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี

1.4 ทรัพย์สินพลังงานทดแทน เซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) กับกังหันลมควรจะได้รับยกเว้นภาษี หรือควรจะต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 นั้น

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ทรัพย์สินพลังงานทดแทน ไม่ว่าจะเป็นภาวณที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เกี่ยวกับเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) และกังหันลม ควรอยู่ในบังคับที่จะต้องเสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562

2. ปัญหาการกำหนดอัตราภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนควรจัดเก็บในอัตราเท่าใด ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการกำหนดอัตราภาษี ตามมาตรา 37 พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยกำหนดอัตราภาษีที่ต่างกันด้วย โดยกำหนดให้อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน มีอัตราภาษีแบบเดียวกันกับเกษตรกรรม (1) คือให้มีอัตราภาษีไม่เกินร้อยละศูนย์จุดหนึ่งห้า (0.15%) เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการหันมาใช้พลังงานทดแทนที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น ส่วนอุตสาหกรรมทั่วไป ยังให้มีอัตราภาษีไม่เกินร้อยละหนึ่งจุดสอง (0.2%) เช่นเดิม

3. ปัญหาการยกเว้นการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินพลังงานทดแทนในบางกรณี ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการแก้ไขบทบัญญัติกฎหมาย ในมาตรา 8 หรือในกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 โดยกำหนดให้ “ยกเว้นภาษีสำหรับ สิ่งปลูกสร้างพลังงานทดแทนที่มีการนำมาใช้ประโยชน์เอง หรือการใช้ในครัวเรือน ที่ไม่ใช่มีลักษณะเป็นการหาประโยชน์ในเชิงธุรกิจการพาณิชย์”

4. ปัญหาการให้สิทธิประโยชน์แก่ทรัพย์สินพลังงานทดแทน ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการแก้ไขกฎหมายใน (3) ของพระราชกฤษฎีกาลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2563 ให้มีการลดภาษีสำหรับที่ดินที่เป็นที่ตั้งของโรงผลิตไฟฟ้า และโรงผลิตไฟฟ้า ทั้งนี้ให้รวมถึงที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นที่ใช้ประโยชน์เกี่ยวเนื่องกับการผลิตไฟฟ้า จากในอัตราร้อยละห้าสิบ (50%) เปลี่ยนเป็นอัตราร้อยละยี่สิบ (20%) หรือ อัตราร้อยละยี่สิบห้า (25%)

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มงานนโยบายการคลังและพัฒนารายได้. คู่มือปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติภาษี

ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น, 2562.

ทัศนีย์ เหลืองเรืองรอง. ความรู้ทั่วไปกฎหมายภาษีอากร ตามประมวลรัษฎากร

พ.ศ.2562. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานคร พับลิชชิง, 2562. พิมพ์ครั้งที่ 5
ธรรมเนียมการบัญชีและภาษีอากร. ปัญหาภาษีโรงเรียนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่
ภาษีป้าย และปัญหาภาษีสรรพากรเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์.

กรุงเทพมหานคร:ดีไลต์, 2533.

บริการส่งเสริมงานตุลาการ. รวมกฎหมายภาษีโรงเรียนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่

ภาษีป้าย. กรุงเทพมหานคร: ศรีสมบัติการพิมพ์, 2528.

บุญธรรม ราชรักษ์. เศรษฐศาสตร์ภาษีอากรไทย The Economics of Thai Taxation.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2558. พิมพ์ครั้งที่ 1

เบญจวรรณรี โชติช่วงนิรันดร์. หลักการภาษีอากร Principles of Taxation.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2559. พิมพ์ครั้งที่ 3

พลประสิทธิ์ ฤทธิ์รักษา. กฎหมายว่าด้วยการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น การบริหารท้องถิ่น

สำหรับนักบริหารภาครัฐและเอกชน. กรุงเทพมหานคร: 2546.

รวิภา ขงประยูร. เทคโนโลยีการแปรรูปพลังงานทดแทนและการประยุกต์ใช้งาน

ที่เหมาะสม. กรุงเทพมหานคร: ท็อป, 2557.

สกต ลิโนทัย. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.

กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า, 2563. พิมพ์ครั้งที่ 1

สมศักดิ์ เอี่ยมพลับใหญ่. สารบัญญัตินิเทศกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เล่ม 3.

กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตอักษร, 2558.

สุเมธ ศิริคุณโชติ. ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2560.

กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์, 2560. พิมพ์ครั้งที่ 1

อนุตร จำลองกุล. พลังงานทดแทน RENEWABLE ENERGY.

กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น, 2555. พิมพ์ครั้งที่ 1

บทความ

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. การตีความกฎหมายภาษีอากร. ดุลพาห. 2547.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ปวิศร เลิศธรรมเทวี. การส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน และ

พลังงานหมุนเวียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภา

ผู้แทนราษฎร, 2560